

На нашу думку, у змісті сучасної університетської освіти країн Європи та США повинен домінувати підхід до професійної підготовки, що забезпечує майбутньому музичному терапевту встановлення конструктивних відносин з пацієнтом і ефективне виконання професійних обов'язків.

Література:

1. Побережна Г.І. Музикотерапевтичні методики в школі. *Мистецтво та освіта*. 2010. № 4. С. 2–4
4. Clifford K. Madson, A New Music Therapy Curriculum. *Journal of Music Therapy*, Vol. 2, № 3. 1965. P. 83–85. URL: <https://doi.org/10.1093/jmt/2.3.83> (Last accessed: 18.01.2023).
7. Richard M. Graham The Education of the Music Therapist. *College Music Symposium*. 1974. Vol. 14 pp. 50–59.
8. Richard M. Graham Music Therapy in Action. *Journal of Research in Music Education*. Vol. 24, № 1. 2016. P. 45–47. URL: <https://doi.org/10.2307/3345067> (Last accessed: 18.01.2023).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-357-9-80>

АКТУАЛІТЕТИ СТВОРЕННЯ ОПТИМАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ПРЕВЕНТИВНОЇ ОСВІТИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ВИХОВАНЦІВ ДЮСІШ

Дорогін О. В.

*аспірант кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи
за спеціальністю 011 – Освітні, педагогічні науки
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Науковий керівник: **Повідайчик О. С.**
доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри соціології та соціальної роботи
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна*

Теоретичний аналіз наукових джерел дає змогу констатувати, що проблема превентивної освіти здебільшого розглядається в контексті створення превентивного виховного середовища в загальноосвітніх навчальних закладах [1; 2; 3]. Однак превентивна освіта повинна

здійснюватися у всіх освітніх середовищах, у тому числі й у дитячо-юнацьких спортивних школах (ДЮСШ).

Дослідники розглядають різні аспекти вирішення актуальних проблем на основі наукових розробок, створених у лабораторії превентивного виховання Інституту проблем виховання НАПН України [1]. Основні напрями наукових розвідок скеровувалися на вирішення таких завдань:

- удосконалення змісту, методів та технології реалізації превентивного виховного середовища у школі, проте вирішення окресленої проблеми спрямовувалося здебільшого на формування просоціальної поведінки школярів [1; 3];

- розширення складу суб'єктів соціально-педагогічної діяльності та вироблення стратегії її організації, однак така діяльність відображає здебільшого функціонал професійної діяльності соціальних педагогів, що мінімізує сферу превентивної освіти;

- розроблення та запровадження ефективних форм роботи з учнями в контексті превентивної діяльності, однак лише деякі дослідники акцентують увагу на проблемах здоров'язбереження [2].

Так, дослідники аргументують доцільність запровадження у навчально-виховний процес загальноосвітнього навчального закладу превентивної програми «Здорова особистість – здорова нація» й конкретизують її основні завдання. Звертаємо увагу на те, що науковці підкреслюють важливість створення спеціальних умов «для формування позитивних якостей особистості в процесі різноманітних видів трудової, навчальної, позашкільної й іншої діяльності, що сприяють інтелектуальному, морально-етичному, естетичному розвитку, виробленню стійкості до негативних впливів» [2, с. 85]. Таким чином поєднуються дві різнопланові проблеми:

- акцентуація уваги на позашкільній діяльності (як педагогічного колективу, так і учнів), у сферу якої входить і робота ДЮСШ;

- зосередження роботи фахівців на проблемах здоров'язбереження, щоб стимулювати учнів до здорового способу життя, привчаючи з раннього віку навичкам охорони власного життя і здоров'я.

Заслуговує на поглиблене вивчення структура і зміст анонсованої програми, основні розділи якої [2] можуть відображати сутність здоров'язбережувальної роботи в ДЮСШ:

- «Пізнай себе», що спонукатиме вихованців ДЮСШ різних вікових категорій усвідомити потребу у формуванні власної здоров'язбережувальної компетентності;

- «Гармонія душі і тіла», що спрямовуватиме вихованців ДЮСШ на свідоме ставлення до вдосконалення фізичного стану організму та його

зв'язку з інтелектуальним та психічним рівнем розвитку, які в сукупності свідчать про стан здоров'я людини;

– «Здоровий дух дає здорове тіло», що ґрунтується на розвитку позитивних емоцій від систематичних занять в ДЮСШ та реалізується у прогресивних змінах в організмі вихованців;

– «Створи себе сам», що націлює вихованців ДЮСШ на організацію самостійної роботи в спортивних секціях з урахуванням впливу таких занять на процеси збереження здоров'я;

– «Я – за здоровий спосіб життя», що спрямовується на формування стійких переконань стосовно здоров'язбереження.

Таким чином, конвергенція різних напрямів здоров'язбережувальної роботи з вихованцями ДЮСШ дає змогу створити середовище превентивної освіти у таких закладах, основними складниками якого є:

– суб'єкти освітнього середовища ДЮСШ: педагоги і тренери, які організують навчально-виховну, тренувальну, змагальну роботу, та вихованці ДЮСШ;

– педагогічні умови, реалізація яких спрямовується на формування всіх складників здоров'язбережувальної компетентності учнів ДЮСШ (мотивації до збереження здоров'я; розширення знань стосовно питань фізичної культури, уникнення впливу на здоров'я різних негативних зовнішніх чинників тощо; формування вмій і навичок здоров'язбережувальної діяльності з використанням засобів; організація самоосвітньої діяльності з метою розширення світогляду в контексті поєднання занять у ДЮСШ із здоров'язбереженням);

– адекватні методики, форми, засоби і технології організації роботи в ДЮСШ з метою формування здоров'язбережувальної компетентності у вихованців засобами превентивної освіти.

Отже, створення оптимального превентивного освітнього середовища в ДЮСШ має на меті на лише спрямування вихованців на досягнення певних спортивних вершин і цілей, а й на формування здоров'язбережувальної компетентності у вихованців засобами превентивної освіти.

Література:

1. Кириченко В. І., Єжова О. О., Нечерда В. Б., Тарасова Т. В., Хомич О. Л. Формування просоціальної поведінки учнів в умовах превентивного виховного середовища загальноосвітнього навчального закладу: монографія. Тернопіль: ТзОВ «Терно-граф», 2016. 244 с.

2. Оржеховська В. М., Федорченко Т. Є. Формування просоціальної поведінки школярів в умовах превентивного виховного середовища: посібник. Черкаси: Видавець: Чабаненко Ю. А., 2016. 194 с.

3. Формування превентивного виховного середовища загальноосвітнього навчального закладу: навчально-методичний посібник / [О. О. Єжова, В. І. Кириченко, Т. В. Тарасова та ін.]; за заг. ред. д. пед. н., проф. Оржеховської В. М. Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2014. 172 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-357-9-81>

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИТУАТИВНО-КОМУНІКАТИВНИХ МОДЕЛЕЙ ПРОФЕСІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ДИТЯЧИХ СТОМАТОЛОГІВ

Єфремова О. В.

*кандидат медичних наук,
доцент кафедри стоматології дитячого віку
Львівський національний медичний університет
імені Данила Галицького
м. Львів, Україна*

У більшості сфер професійної діяльності людини особливій значимості набуває підготовленість фахівців до організації ефективної взаємодії з іншими суб'єктами професійного середовища, що залежить від кількох чинників:

– спрямованість професійної підготовки студентів на роботу за фахом, що потребує сформованості професійних знань, умінь, навичок залежно від специфіки професійної діяльності (наприклад, для роботи дитячим стоматологом);

– психолого-педагогічні знання та їх використання у різноманітних ситуаціях професійної взаємодії, зокрема дитячого стоматолога з пацієнтами;

– підготовленість студентів медичних закладів вищої освіти до специфічної комунікації у професійному середовищі, що потребує сформованості належного рівня знань майбутніх дитячих стоматологів не лише основі вікової та педагогічної психології, а й основ медичної та міжособистісної комунікації [1].

Дослідники виокремлюють категорію «медичний дискурс», що формується на основі врахування двох системотвірних характеристик:

– цільового спрямування надання кваліфікованої медичної допомоги (що в контексті нашого дослідження враховує підготовку студентів